

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Број: С1 3 У 032038 19 У
Сарајево, 11.6.2020. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Јадранке Брењо као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање Станке Ћеклић као записничара, у управном спору тужиоца „МБ СЕРВИС“ д.о.о. Широки Бријег, којег заступа пуномоћник Игор Маркотић, адвокат из Мостара, против рјешења број: ЈН2-01-07-1-195-6/19 од 21.2.2019. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 11.6.2020. године, донио је следећу:

ПРЕСУДУ

Тужба се одбија

Образложење

Оспореним рјешењем туженог број: ЈН2-01-07-1-195-6/19 од 21.2.2019. године одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против одлуке о поништењу поступка број: ЈН-17-06-4-16-2-47/18-6 од 3.1.2019. године, уговорног органа Министарство безбједности БиХ-Гранична полиција Сарајево и одбијен је захтјев за поврат средстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примјене материјалног права и повреде правила поступка. У образложењу тужбе наводи да су тужени и уговорни орган погрешно цијенили страну 77 тужиоачеве понуде, чиме су повриједили начело

оцјене доказа из члана 13. ЗУП-а. Истиче да у својој понуди није навео да ће цјелокупан уговор пренијети на подуговараче, него управо супротно, да је у понуди навео да ће дио дати подуговарачима. Процентуални износи који се наводе у изјави се не односе на дио преношења уговора подуговарачима, него искључиво на математички обрачун, с обзиром на број возила. Стога и збир процената који се наводе у изјави износи 99,93%, а не 100%, како то погрешно тужени наводи. Сматра да ни Закон о јавним набавкама, а ни тендерска документација не наводе у којем дијелу се може уговор пренијети на подуговараче, па је уговорни орган имао могућност да у складу са одредбом члана 68. став 3. ЗЈН затражи да тужилац појасни изјаву о подуговарању. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак.

У одговору на тужбу тужени и уговорни орган су предложили да се тужба одбије као неоснована, подржавајући разлоге дате у оспореном акту.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ” број: 19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из следећих разлога:

Из података у спису и образложења оспореног рјешења произлази да је уговорни орган покренуо поступак јавне набавке услуга сервиса и поправке моторних возила, за који је обавјештење о набавци број: 136-1-2-285-3-106/18 објављено на порталу јавних набавки, те је наконведеног поступка, дана 3.1.2019. године, донио одлуку о поништењу поступка број: ЈН-17-06-4-16-2-47/18-6. Тужилац је против наведене одлуке изјавио жалбу, коју је тужени оспореним рјешењем одбио као неосновану. Тужени је овако одлучио, како то произлази из образложења оспореног рјешења, јер је закључио да тужилац има намјеру уговор о извршењу предметних услуга у цијелости пренијети на треће стране, што је у супротности са одредбом члана 73. Закона о јавним набавкама.

Цијенећи правилност и законитост оспореног рјешења овај суд је нашао да се оспорено рјешење темељи на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примјени закона.

Систем јавних набавки у Босни и Херцеговини, укључујући правила за поступке јавних набавки, уређен је Законом о јавним набавкама („Службени гласник БиХ”, број 39/14). Закон уводи мјерила и принципе за правичну и равноправну конкуренцију свих понуђача и избора најбољег код трошења јавних добара. Под појмом јавна набавка, у смислу овог закона, подразумијева се набавка роба, услуга или радова које проводи уговорни орган или секторски уговорни орган из члана 4. и 5. Закона о јавним набавкама, у складу са одредбама

Закона о јавним набавкама и подзаконским актима (члан 1. став 2. Закона о јавним набавкама). Одредбом члана 53. цитираног закона прописано је да је уговорни орган дужан припремити тендерску документацију у складу са одредбама овог закона и подзаконским актима и да у тендерској документацији даје потпуне информације о условима уговора и поступку додјеле уговора, а који су кандидатима/понуђачима довољни за припрему захтјева за судјеловање, односно понуда на стварно конкурентској основи.

Како то произилази из списка предмета, уговорни орган је прописао услове које понуђачи требају испунити, што је у складу са сврхом и предметом Закона о јавним набавкама, а то је да се извршење набавке и додјељивање уговора о јавној набавци које врши уговорни орган, обавља у складу са утврђеним поступцима и принципима утврђеним овим законом и да, при томе, уговорни орган предузме све мјере како би се омогућила правична и активна конкуренција међу потенцијалним добављачима. Надаље, уговорни орган је у тендерској документацији јасно прописао шта понуде треба да садржи и тендерску документацију прописао у складу са моделом стандардне тендерске документације.

Према налазу овог вијећа, правилан је закључак тужене да је тужиочева понуда у супротности да Законом о јавним набавкама и тендерском документацијом. Наиме, одредбом члана 73. став 1. ЗЈН прописано је да уговорни орган не може забранити подуговарање, али може тражити од кандидата/понуђача да се изјасни да ли намјерава дио уговора подуговарањем пренијети на треће стране, док је ставом 2. истог члана прописано да је уговорни орган дужан, ако се кандидат/понуђач изјасни да намјерава дио уговора подуговарањем пренијети на треће стране, у уговор о јавној набавци унијети ту одредбу као основ за закључивање подуговора између изабраног понуђача и подуговарача.

Тачком 30. тендерске документације (ТД) уговорни орган је прописао да се, у случају да понуђач у својој понуди назначи да ће дио уговора дати подуговарачу, мора изјаснити описно или процентуално који дио даје подуговарачу. Надаље, у тачки 6. ТД, опис предмета набавке, је наведено да је предмет набавке услуге редовног сервиса и поправке моторних возила, те су наведене локације и број возила. Увидом у тужиочеву понуду утврђено је да је на страни 77. достављена изјава са наводима да ће дио уговора дати подуговарачима, и то: 1. локација Сарајево (60 возила), 2. локација Мостар (4 возила), 3. локација Живинице (3 возила), 4. локација Бијељина (29 возила), 5. локација Брчко (5 возила), 6. локација Орашје (7 возила), 7. локација Брод (8 возила), 8. локација Чапљина (11 возила), 9. локација Требиње (24 возила), 10. локација Неум (6 возила), 11. локација Градишка (19 возила), 12. локација Нови Град (7 возила), 13. локација Велика Кладуша (10 возила), 14. локација

Вишеград (22 возила), 15. локација Фоча (15 возила), 16. локација Ливно (38 возила), 17. локација Бихаћ (9 возила), 18. локација Груде (11 возила), 19. локација Зворник (15 возила), 20. локација Бања Лука (3 возила) и локација Љубушки (9 возила).

Како је правилно утврдила тужена, преглед локација и броја возила за сервисе из тендерске документације у потпуности се подудара са локацијама из предметне понуде, стим што свака појединачна локација припада подуговарачима. Стога, тужилац неосновано указује да збир процената које је навео у изјави износи 99,93%, а не 100%, јер овај податак, све и да је тачан, не би био од утицаја на примјену одредбе из члана 73. Закона о јавним набавкама. Наведеном одредбом прописана је могућност да се дио уговора подуговарањем пренесе на треће стране, али ниједна одредба тог закона не даје могућност да се цјелокупан уговор пренесе на подуговараче. Предмет ове јавне набавке јесте сервисирање и поправка возила, па како је сервисирање на свим локацијама у обавези подуговарача, онда се не ради о преносу дијела уговора на подуговараче, него о преносу цјелокупног уговора о сервисирању на подуговараче, што материјални пропис не дозвољава. Навод да ће понуђач набављати резервне дијелове није од утицаја на другачије рјешавање, с обзиром да предмет набавке није набавка резервних дијелова, него управо сервисирање возила. По налазу тужене, који прихвата и овај суд, локације и број возила које је тужилац навео у изјави идентичне су локацијама и броју возила наведеним у тачки 6. ТД, па је правилан закључак тужене да је тужилац на овај начин исказао намјеру да уговор у цијелости пренесе на подуговараче.

Није основан ни тужбени приговор којим се указује да је уговорни орган био у обавези затражити појашњење понуде. Тачно је, одредбом члана 68. Став 3. ЗЈН прописано је да уговорни орган може позвати кандидате/понуђаче да у року од три дана појасне документе које су доставили у складу са чл. 45. до 51. овог закона или да доставе оригинал документе ради поређења са копијом, која је достављена уз понуду, а у циљу отклањања формалног недостатка документа. Наведена одредба, дакле, даје могућност уговорном органу да затражи појашњење одређених докумената из понуде, али ово појашњење не смије представљати допуну понуде ни у ком смислу, него само потврду уговорном органу да правилно тумачи садржај одређеног документа. Формални недостаци морају бити такви да уопште не утичу на исправност понуде и не нарушавају једнак третман понуђача. Како се у конкретном случају није радило о формалном недостатку у смислу наведене одредбе, то уговорни орган није ни могао ни требао позвати тужиоца да допуни изјаву. Ваља потсјетити да је поступак јавне набавке формалан поступак, та форма штити одређену садржину и сви захтјеви из ТД морају бити испуњени како би понуда уопште била узета у разматрање.

Стога, цијенећи да је побијано рјешење правилно и законито, да је донесено правилном примјеном материјалног закона, да је чињенично стање потпуно и правилно утврђено, при чему није било повреда поступка, ово вијеће је утврдило да тужба није основана, па је одлучило као у диспозитиву, примјеном одредбе члана 37. став 1. и 2. Закона о управним споровима БиХ.

ЗАПИСНИЧАР

Станка Ђеклић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА

Јадранка Брењо

